

[Andreasen (Forsinge).]

baade med Hensyn til By og Land, har jeg allerede nævnt.

I §§ 2, 3, og 4 har man under Hensyn til hele den fremtidige Udvikling peget paa, hvordan man kan komme i Besiddelse af Jord. § 2 omhandler det, som har været gældende hidtil, nemlig at Jordlovsudvalget skal være opmærksomt paa, hvor der kommer Jord frem, hvor de kan komme i Besiddelse af Jord i den frie Handel. § 3 omhandler, som allerede nævnt, de Gaarde over en vis Størrelse, der kommer til Tvangsauktion, og bestemmer, at Staten skal have Forkøbsret til disse Ejendomme. Maa jeg i Forbindelse med disse Paragraffer have Lov at sige, at jeg forstaar hele Loven saadan, at det, man lægger Vægt paa her, er, at man ligesom hidtil først og fremmest prøver gennem fri Handel eller gennem Erhvervelse af Jord ved Tvangsauktioner og lignende at komme i Besiddelse af Jord nok til den fremtidige Udstykning. Det blev gjort gældende af de to ærede sidste Ordførere, at det særlig er § 4, der skal benyttes, og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde: Hvis denne Paragraf bliver vedtaget her i dette høje Ting, saa vil alle de nuværende Jordejere føle sig utrygge, for saa varer det ikke længe, inden man gaar videre end til de 40 Tdr. Land og eksproprierer „helt til Bunds“, og han gjorde gældende, at det var det, hele Lovforslaget hvilede paa. Jeg vil gerne heroverfor have Lov til kraftigt at understrege, at det, det først og fremmest kommer an paa efter dette Lovforslag, er at erhverve Jord efter § 2 og § 3, men hvis dette viser sig at være umuligt, saa har Samfundet gennem § 4 Ret til at ekspropriere den nødvendige Jord til den virkelige og fulde Værdi. Det er det, der er Meningen med Lovforslaget. Man hævder, at denne Ekspropriationsbestemmelse fuldstændig vil omkalfatre det hele. Ja, det hørte man ogsaa i 1919, men den Gang hørte man alligevel helt andre Toner fra Partiet Venstres Side, og det var Toner, som det er værd at lægge Mærke til i Dag. Man hørte Røster, baade det daværende ærede Medlem Hr. Brorsen, det nuværende ærede Medlem Hr. Pinholt og det daværende ærede Medlem Hr. N. P. Jensen og flere andre, der i Virkeligheden ikke gik imod selve Princippet, og jeg forstaar heller ikke, at man overhovedet *kan* gaa imod Princippet, for Princippet er nedlagt i Grundlovens § 80, som det ganske rigtigt blev bemærket af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Grundlovens § 80 giver Folket Ret til, naar Almenvellet kræver det, at ekspropriere den nødvendige Jord

til de forskellige Øjemed, naar man giver fuld Værdi for den Jord, man overtager. Det er Grundlovens klare Bud, saa selve Princippet kan vi vist ikke være uenige om. Det, der saa bliver tilbage, er Spørgsmaalet om, hvorvidt Almenvellet kræver det nu, om de Forhold, der i Øjeblikket gør sig gældende, er saadanne, at man kan benytte Grundlovens § 80. Man kan endvidere diskutere Bestemmelserne i Lovens § 9 angaaende Betalingen for den erhvervede Jord, om det er det rigtige Forhold, der er sat ind her, eller der skal indføres et andet; men selve Spørgsmaalet om Statens Ret til at sætte sig i Besiddelse af Jorden er der sikkert ingen, der tør vove at komme her op og bestride, for den Ret hjemler Grundloven som sagt. Endvidere er der jo netop i § 4 indsat afgørende Bestemmelser for, hvordan denne Ekspropriation skal foregaa, idet der staar, at det skal være Ejendomme af en vis Størrelse, og det skal være Ejendomme, hvis Jord ikke udnyttes forsvarligt, og der skal tages Hensyn til, hvordan Jorden benyttes i Forhold til sine Avlsbygninger o. s. v., o. s. v., og det bestemmes, hvor mange Procent man kan tage. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at man kunde lige saa godt erkende Rigtigheden af at ekspropriere til Bunds, det var det, den tidligere Landbrugsminister Kr. Pedersen vilde. Ja, deri har det ærede Medlem jo fuldstændig Ret. Naar Grundloven hjemler Ret til at ekspropriere, hjemler den ogsaa Ret til at ekspropriere hvor og i hvilket Landbrug man vil; men det, som Lovforslaget udtrykker, og som er den almindelige Opfattelse i hele Folket, er, at man *fortrinsvis*, som Lovforslaget siger, bør tage Jorden fra de største Ejendomme. Det er en Selvfølge, at man ikke begynder at ekspropriere og udstykke til Husmandsbrug af de mindste Landbrug her i Landet; det vilde være fuldstændig meningsløst, og jeg forstaar overhovedet ikke en saadan Udtalelse som denne fra den ærede Ordfører for Venstre, og en saadan Udtalelse vil vi fra vor Side helt tilbagevise.

Før jeg gaar bort fra disse Ekspropriationsbestemmelser, vil jeg endnu en Gang have Lov at understrege, at Meningen med dette Lovforslag, den Mening, som mit Parti og jeg lægger ind i det, er den, at man ikke benytter Ekspropriationsbestemmelserne, naar der er Jord nok fremme. Det, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vilde lægge ind i Lovforslaget, var det, at naar man først fik dette vedtaget, tog man uden Hensyn Jorden alle Vegne. Nej, jeg tror, at netop denne § 4 vil faa den samme Betydning for